

STEFAN

EEN GERADICALISEERDE REFO

Bravenewbooks 2015

RENÉ LUIJK

STEFAN

EEN GERADICALISEERDE REFO

Op het voorbereidend wetenschappelijk onderwijs noemden ze Stefan de dominee. Zijn medeleerlingen noemden hem zo, omdat hij de meeste dagen van de week in het zwart liep. Zijn sokken en schoenen waren zwart. Zijn broek en colbert ook. Stefan haatte de kleuren in de wereld. Met zijn zwarte zonnebril zag hij een pikdonkere wereld zonder veelkleurigheid. Stefan was een geradicaliseerde refo. Hij begeerde vurig een Refolutie in de Lage Landen. God was voor Stefan geen Mysterie. God was voor Stefan niet boven beeld en begrip. Hij wilde zeker zijn van zijn zaakjes. Op het vwo in Amersfoort had hij geleerd niet zelfstandig te denken. Op deze school had hij geleerd dat er geen vrijheid is en geen gelijkheid en geen broederschap. Stefan wist wie God was. God was in ieder geval een man. Hij vond het volstrekt niet oneerbiedig om zo over God te kletsen. Stefan kon geweldig [in de meeste letterlijke zin van het woord] over God kletsen. God was dus een man. God had geen vrouw, maar wel in de perceptie van Stefan een biologische Zoon. God was redelijk op leeftijd. Net als de paus. De paus is ook nooit een jonge vitale Italiaan met

licht getinte zonnebril. Voor Stefan was de vrouw een gevaarlijk fenomeen en bovendien de poort naar de hel. Hij las wel is iets en als hij iets las genoot hij vaak van de geweldige verhalen over Bernard van Clairveaux. Bernardus noemde de vrouw de poort naar de hel. God was een oude wijze man zonder scheerapparaat. God heeft een inktzwarte lange baard. God droeg zwarte kleding. Als God een vrouw geweest zou zijn [wat voor hem onvoorstelbaar was] zou Zij een zwarte rok gedragen hebben tot ver over de knie. God had in de perceptie van Stefan een zeer zware stem en geen vriendelijk gezicht. God was zeer streng. Stefan begeerde een Refolutie. God was bij hem niet boven beeld en begrip. God was ook niet boven tijd. Toen het subject Stefan geboren werd, werd God ook actief. Daarvoor deed Hij niets. God was voor hem ook niet boven plaats. Voor Stefan woonde God alleen in zijn kerkgenootschap. Stefan was geboren om de wereld tot zijn kerkgemeenschap te bekeren. God was voor hem niet boven geslacht. God was niet als een vader, maar hij was een man en zweefde op een zwarte wolk boven de tijd, geschiedenis en deze wereld. De Allerhoogste was niet relationeel ingesteld. De Allergrootste had eigenlijk niks meer met dit kwelende tranendal in barensnood. Stefan wist het! Hij bewandelde niet de via negativa. Dat je alleen maar God ter sprake kan brengen in ontkenningen sprak de leider totaal niet aan.

De “dominee” volgde meer de katafatische methode om over God te kletsen. Men draagt dan een grote hoeveelheid metaforen aan om kennis over Hem te verwerven. De valkuil is natuurlijk een al te mensvormig godsbeeld. Stefan kletste over

God alsof het zijn buurman was. Van de apofatische methode moest hij weinig hebben. De apofatische methode spreekt over het allermooiste Mysterie in negaties. Dus geen affirmaties [bevestigingen], maar ontkenningen. De via negativa dus. Een negatieve theologie. Geen enkel beeld, concept, analogie of metafoor is op het Mysterie van toepassing. De valkuil hier is natuurlijk dat het menselijke en goddelijke al te radicaal van elkaar worden gescheiden.

Stefan had grote zwarte pupillen. Zijn haar was zwart. Hij ging graag naar orgelconcerten op de zaterdagavond met de muziek van Jan Zwart. Wat zwart is moet zwart blijven bedacht de "dominee". Ook na het vwo bleven mensen hem de "dominee" noemen. Stefan verlangde naar een zwarte Refolutie. Hij zette zich in voor een zwarte refocratie [hij had even aan het woord "refofaat" gedacht, maar hij was bang dat mensen daar misschien boos over zouden kunnen worden. Stefan was niet de enige met een onvermogen religie en humor te verbinden]. Hij voelde op een merkwaardige manier ook wel verwantschap met de islam. Deze mensen wilden écht vroeg naar het paradijs. In feite las Stefan de Bijbel ook zoals een moslim de Koran. Ook voor Stefan was het christendom een boekreligie. Hij wist niet dat mensen die echt op de hoogte waren zoiets nog nooit hadden beweerd. Wat de buitenwereld niet wist was dat de "dominee" Stefan verslaafd was aan zelfbevrediging. Het enige wat niet zwart was in zijn leven was zijn sperma. Het zaad van Stefan was wit. Gebroken wit. Dat wel! Want alles in deze wereld was voor de "dominee" gebroken. Ook het zaad van Stefan was gebroken, maar toch

geradicaliseerd wit zaad. Tegelijk voelde hij zich zeer schuldig over deze verslaving. Stefan had last van schuldgevoelens. Zijn schuld zweefde hem voor ogen. Stefan was de enige in de kerk die daar last van had. De meeste kerkmensen hebben een mishagen aan de zonden en de schaduwen van andere mensen. Stefan had écht last van schuldgevoelens. Dat is in de kerk uitzonderlijk. Uitzonderlijke schuldgevoelens. Hij vermoedde dat zijn hernia ook een straf was van de Heere voor het regelmatig aftrekken. Zijn wijkdominee die beweerde dat praktiserende homo's zeker naar de hel zouden afreizen, terwijl hij ondertussen zelf niet van fris en fruitige meisjes kon afblijven, probeerde Stefan van deze verslaving af te helpen. Deze predikant was bereid anderen van hun verslaving te bevrijden. Stefan was in verwachting. Hij was in verwachting van straf. God zou hem komen te bezoeken. Hoewel er in de Bijbel werkelijk niks staat over het fenomeen masturbatie, wist Stefan dat het een groot kwaad was in de ogen des Heeren. Omdat Stefan alles al wist hoefde hij ook niet grondig te studeren. Hij wist het zeker. De straf zou komen. Zijn zwarte pak voorkwam zijn lust niet. Zijn zwarte pak kon ook Gods slaande hand niet te niet doen. Na het masturberen voelde hij zich geweldig schuldig. Hij wilde zich beschermen tegen de komende straf. In zijn opleiding na het voorbereidend wetenschappelijk onderwijs had hij het een en ander aan psychologie moeten doen, maar hij had het niet allemaal begrepen. Hij was bang voor psychologie. Stefan begeerde een Refolutie als bescherming tegen de straf waar hij alleen maar op hoefde te wachten. Het was niet de vraag of de straf zou komen, maar wanneer de straf zou komen. Maar aan de andere kant wilde

hij zich toch ook beschermen tegen deze straf. De Heere zou vreselijk blij zijn met zijn voorgenomen Refolutie. Maar hij had ook veel last van heel veel dwang. Stefan leed aan dwanggedachten. Na de lust van de zelfbevrediging kwamen de dwanggedachten en dwanghandelingen. Soms was hij iets kwijt. Een boek. Een cd. Een rekening. Hij had ergens iets gelezen en wist niet meer waar. Of hij had ergens iets geschreven en ook dat wist hij niet meer te vinden. Het vreemde was dat het vaak helemaal geen belangrijke dingen waren. Hij had dat boek helemaal niet nodig. Het was gewoon niet relevant. Zonder die cd kon hij ook gewoon verder leven. Hij had de gedachte gewoon in zijn brein en hoefde helemaal niet te weten waar hij dat had opgeschreven. Er borrelde dan allerlei onjuiste assumpties naar boven. Als ik dat woord of die zin niet meer kan terug vinden dan kan ik niet meer gelukkig zijn. Stefan met zijn voorbereidend wetenschappelijk onderwijs wist dat het een vorm van dwang was, maar toch kon hij er niet van los komen. Waren het nu dwanggedachten of dwanghandelingen? Waarom dwingt een mens zichzelf iets te zoeken en te vinden wat hij volstrekt niet nodig heeft op dat moment? Wat is de functie van een dwanggedachte of dwanghandeling? Kijk, dacht Stefan, iemand met schuldgevoelens verwacht straf. Zou religie en dwang een bescherming kunnen zijn tegen de te verwachtte straf? Stefan probeerde het nog is op een rijtje te zetten. Door dat bevredigen van zichzelf was hij bang voor straf en die straf had natuurlijk weer te maken met zijn schuldgevoelens over zijn lusten. En tegelijk wilde hij zich toch ook via dwanggedachten en dwanghandelingen beschermen tegen deze straf. Als hij

toegaf aan deze dwang kreeg hij een enorme hekel aan zichzelf. Als hij niet toegaf aan deze dwang werd hij vreselijk verschrikkelijk bang. Zou hij kunnen masturberen zonder schuldgevoel bedacht Stefan. Zou dat gaan? Zou dat lukken? Stefan had de behoefte het overzichtelijk , helder en duidelijk onder elkaar op een rijtje te zetten

-alles begint met de lust van het masturberen

-daarna voelt hij zich schuldig

-hij zit eigenlijk te wachten op straf. Hij is bang

-hij probeert zich via ceremonies als religie , dwanggedachten en dwanghandelingen te beschermen tegen Gods slaande hand

-als hij toegeeft aan de dwang voelt hij zich een loser en heeft hij een vreselijk mishagen aan zichzelf

-als hij niet toegeeft aan de dwang wordt hij vreselijk bang. Anders gezegd dan blijft hij in de fase die volgt op zijn schuldgevoelens

De “dominee” [Stefan] zou is met de dominee gaan praten. Maar hij wilde eerst luisteren naar zijn eigen gevoel. Wat was er met hem aan de hand? Hoeveel inzicht had hij in zichzelf? Hoe lucide was de mens? Kende hij zichzelf? Eigenlijk was Stefan altijd met zichzelf bezig. Fundamentalisten praten alleen met zichzelf. Een fundamentalist is zelfgenoegzaam. Een zelfgenoegzaam mens heeft niet de behoefte om te communi-

ceren. Stefan draaide altijd om zichzelf heen. Hij noemt het geloof, maar hij bedoelde zichzelf. Als ik maar in de hemel kom. Hoe kom ik in de hemel? Die middag las hij in de krant dat Amsterdam moet vrezen voor een gewelddadige aanslag. Wat een geluk dacht Stefan in een breinflits. Typisch Stefan! Als ik de bom maar niet onder mijn auto krijg. Met Stefan viel eigenlijk niet te praten. Hij heeft wel voorbereidend wetenschappelijk onderwijs gedaan, maar eigenlijk heeft hij nog nooit echt gestudeerd. Rond zwemmen in je gewoonten is echt iets anders dan geloven en studeren. Hij durfde ook niet met vrijheid te studeren. Hij was bang voor een zuivere kijk op de werkelijkheid. Waarom had hij zoveel last van dwang dacht Stefan. Waar komt die dwang toch vandaan? Stefan was fel tegen gezangen. Een Refolutie zou gepaard gaan met het exclusief zingen van psalmen. De psalmen waren immers rechtstreeks uit de hemel komen vallen. Maar dat lied van Jan Wit raakte hem echt. Als hij toch een gezang moest zingen moest het wel uit het oude rode liedboek. Stefan was fel tegen iedere vorm van verandering. Voor Stefan was het mogelijk om twee keer in dezelfde [snel stromende] rivier te stappen. Omdat hij totaal geen grond onder de voeten voelde, mocht er niets veranderen. Stefan had geen enkel oeververtrouwen. Zijn basisvertrouwen was gestorven. Ook Stefan leefde in een onveilig piekerdom. Waar God de Heer zijn schreden zet daar wordt de mens van dwang gered. Dat lied van Jan Wit raakte hem in zijn ziel. Stefan probeerde te verwerken wat er met hem aan de hand was. Hij was bang. Hij voelde zich niet zozeer slecht. Dat was het punt niet. De anderen waren slecht. Hij niet. Hij had nota bene in Amers-

foort op school gezeten. Zo'n refo school was het begin van de Refolutie en de poort naar de hemel. Stefan was bang. Hij leefde met angst. Tegen andere mensen zei hij the only thing we have to fear is fear itself. Maar bij hem persoonlijk werkte dat niet. Deze angst verminderde tijdens het masturberen. Hoe meer masturbatie hoe minder angst. Seks is hét geneesmiddel tegen angst. Op zich genoot hij ook wel van dat masturberen, maar onmiddellijk daarna had hij een vreselijk schuldgevoel. Hij moest eigenlijk kiezen tussen angst of schuld. Als hij niet ging voor de lust was hij bang. Als hij wel ging voor de lust voelde hij zich schuldig. Meestal koos hij voor de lust. Maar na de lust komt de last. Na de lust komen de schuldgevoelens. Deze schuldgevoelens maakten hem ook weer bang. Hij had angst voor straf. Zijn vader was een beul en slachter op gereformeerde grondslag. Die man wist gewoon niet wat barmhartigheid was. Hij was zelfvoldaan onverdraagzaam. Met een zelfgenoegzame minachting veroordeelde hij andere mensen ook binnen de heilige katholieke en apostolische kerk. Zijn vader werd van kerkdiensten gevoelloos. Hoe meer ceremonies hoe minder emoties. Mededogen en compassie liet hij aan boeddhisten over. Deze grenssituatie met zijn vader had natuurlijk zijn weerslag op de omgang met God. God is toorn. God is een verterend vuur. Alles wat in de Bijbel stond was waar. Alles wat in de Bijbel staat is ook mooi. Zijn lust [zelfbevrediging] liep via schuldgevoel naar angst voor straf. Maar in straf had Stefan natuurlijk ook geen zin. Je innerlijk verandert natuurlijk niet door het aantrekken van een stemmig pak. Bovendien ziet de Heere het hart [binnenwereld] aan. Wat werd voor Stefan de grote vraag? Waar

was hij existentieel mee bezig? Waarmee stond hij op en ging hij mee naar bed? Met deze vraag. Hoe bescherm ik mijzelf tegen die kopstoot van God. Hoe bescherm ik mijzelf tegen Gods slaande hand. De geradicaliseerde refo had toch ook geen zin in Gods slaande hand. Hij wilde vluchten. Had vechten tegen God enige zin? De slaande hand negeren was ook geen solutie. Hij was bang. Stefan was zwanger van angst. Religie is heus geen pretje. Angst is reactie op gevaar en het gevaar was Gods slaande hand. Angst is gericht op verlies en scheiding van een rustig gereformeerd kapitalistisch comfortabel leven. Hoe moest Stefan zichzelf nu beschermen tegen die komende straf? Lust zonder schuldgevoel was natuurlijk wel gemakkelijk geweest, maar voor hem geen optie. Genieten van lust zonder welke last dan ook was niet zijn weg. Daarvoor was hij in het verkeerde nest geboren. Bij lust hoorde voor hem last en schuld en angst en straf. Religie mocht geen pretje zijn. Stefan was existentieel bezig met zijn vraag. Hoe bescherm ik mij tegen Gods slaande hand? Wat is uw enige bescherming? Stefan beloofde Jan en alleman zo spoedig mogelijk een refocratie op te richten. God had hem uitverkoren leider te worden van de Refolutie in de Lage Landen. Hij zou elke vrouw een hoofddekseel op drukken. Hij zou dat hoogst persoonlijk uitvoeren. God zou vreselijk blij zijn met hoedjes. Sara van Abraham droeg ook altijd een hoed wist Stefan uit zijn vijfde Evangelie. Stefan wist alles! Hij wist zelfs dat de hoed van Sara zwart was geweest. Een aantal EO theologen had de hoed van Sara zelfs nog gevonden in het uiterste zuidelijke puntje van Mesopotamië [het land tussen de Eufraat en de Tigris]. Stefan zou met een centimeter de

lengte van elk opwaaiend zomerjurkje opmeten. Hij zou de lengte van strakke truitjes van jonge meisjes opmeten [en zou ze later ook vingeren, maar dat wist hij nou nog niet]. Stefan was na het aftrekken bang voor straf. Waar is uw enige bescherming? Leve de refocratie! Leve de Refolutie. God zou zo blij zijn met zijn geradicaliseerde refocratie en Refolutie dat Gods slaande hand zou smelten als witte sneeuw onder de zon. Stefan wilde Gods toorn bezweren via een geradicaliseerd refodom. Alle tennisbanen moesten op zondag dicht. Alle zwembaden stonden droog. Leve de refocratie! Leve de Refolutie. Leve de Zwarte Lente. Stefan zou de Zwarte Lente inaugureren. Omdat Stefan niet studeerde [dat vwo was eigenlijk niet nodig geweest] wist hij niet dat het christendom juist vreselijk hard groeide in West Europa toen er juist geen zondagsrust was tot ongeveer de eerste christelijke keizer. Keizer Constantijn van Constantinopel had immers de zondag tot rustdag uitgeroepen. Studeren maakt vrij, maar de "dominee" wilde niet vrij zijn en gunde het anderen ook niet. De Zwarte Lente begon met het weren van "broeders" op de kansel. Via de refocratie en de Refolutie probeerde Stefan dus Gods slaande hand op andere te laten neerkomen. Wat is uw enige bescherming? Ook via dwanggedachten en dwanghandelingen zocht Stefan bescherming. Hij moest voordat hij koffie zette altijd zeven keer in het kopje kijken of er niks meer in het kopje zou zitten. Hij was bang dat hij met de koffie ook iets anders in zijn mond zou kunnen krijgen. Als hij er dan op zou gaan kauwen, kon hij het altijd nog uitspugen, maar Stefan was juist bang dat hij het niet zou opmerken en er misschien in zou stikken. Hij was vreselijk bang voor een vroeg-